

tra tabem efficax est, ac spiritalem etiam canaliculam purgat. Sed si frequentius comedatur, visus obscuritatem inducit, ac stomacho etiam nocet. Succus ex melicrato potus, contra venenatarum bestiarum morsus auxilio est. Sed & ipsum quoque porrum impositum prodest. *Quin* & succus aurium doloribus & sonitui succurrit, cum acetore, thure, lacte aut rosaceo instillatus. Folia verò varos tollunt, cum rhoë opsoniorum imposita, epinyctidásque sanant: ac ulcerum quoque crustas ex sale illita emarginant. Cæterum seminis binæ drachmæ cum pari myrti baccarum pondere potæ, veteres sanguinis supernè reiectiones cohibent.

De Ampelopraso. CAP. CLXXX.

Ampeloprasum stomacho quàm porrum magis aduersatur: sed plus quoque exalfacit, vrinásque vehementius cicit: menses quoque pellit. *Quin* & contra bestiarum morsus in cibo conuenit.

De Cæpa. CAP. CLXXXI.

CÆPA longa acrior est quàm rotunda, citémque ruffa quàm candida, & sicca quàm viridis seu recens, & cruda quàm asfata, aut sale condita. Sunt tamen omnes mordacitatis participes, inflationésque faciunt, appetentiam inuitant, attenuant, sitim gignunt, nauseam pariunt, expurgant
denique,

dēnique, aluóque sunt vtilēs. Tum excrementis aliis viam aperiunt, tum & hæmorrhoidas referant. Subduntur verò pro balanis, corticibus nudatæ & oleo immisſæ. At succus ex melle inunctus, oculorum hebetudinibus, argemis, nubeculis & incipientibus suffusionibus auxiliatur. Anginoſi itidem eo perunguntur. Sed & menſes ciet atque pellit, ac infuſus caput per nares expurgat. Canis morſibus cum ſale, ruta & melle imponitur. Cum aceto autē in ſole perunctus, vitiligines ſanat: & cum pari ſpodio, ſcabras lippitudines ſedat. Varos quoque cum ſale reprimat. Contra calceamentorum attritus cum adipe gallinaceo vtilis eſt. Vallet etiamnum ad alui profluuium, & auditus grauitatem auriūque ſonitus emendat. Ad purulentas aures, iſdemque interceptam aquam eliciendam prædeſt. Quin & alopecii affrictus, celeriùs quàm alcyonium pilos euocat. Porro cæpa copioſius ſumpta, capitis dolores ciet, coctaque potentiùs vrinas pellit. Largiùs verò per aduerſam valentudinem eſitata, quantumuis cocta, lethargum accerſit. Cæterum cocta & cum vua paſſa aut fico impoſita, panos ſeu tubercula maturat & rumpit.

Q. i.

De Allio. CAP. CLXXXII.

ALLIUM quoddam est sativum & hortense: quod quidem in Ægypto, porrimodo, singulari capite reperitur, dulce, paruum ac purpurascens: alibi verò multiplici capite seu nucleo coagmentatum videtur, atque candidum: ac eiusmodi quidem nucleos seu spicas, aglithas Græci nominant. Est & aliud sylvestre, quod ophioscorodon, quasi anguinum allium, appellatur. Vinum porro acrem obtinet alliū, excalfacit, mordet, flatus pellit, alvum turbat, stomachum exiccat, sitim gignit, inflationemque facit, summam corporis cutem exulcerat, & oculorum aciem esu hebetat. Eadem præstat effectum ophioscorodon, quod & elaphoscorodon, quasi ceruinum allium, nuncupatur. Sed & latas quoque tæniās in cibo pellit allium, urināsque detrahit: morsus à vipera & hæmorrhoides maximè si quid aliud confert, dum modò continuò post vinum superbibatur, aut ipsum è vino teratur ac in portione sumatur. **Quin** & in eisdem usus, & contra canis rabiosi morsus, vtiliter imponitur. In cibo verò sumptum, contra mutationes aquarum proficit, [fauces expediendo, eisdemque asperas leniendo] voci splendorem affert, veterem tussim crudam coctamve in cibo lenit. Potum autem cum
origani

origani decocto, pediculos ac lendes enecat. Combustum ac melle subactum illitumque, oculorum fugillationibus & alopeciiis medetur: sed in alopeciiis curandis vnguentum præterea nardinum additur. Cum sale verò & oleo, sanat papularum eruptiones. Vitiliginem quoque, lichenas, lentiginis, vlcera capitis manantia, furfures ac lepras cum melle eximit. At cum thure & tæda decoctum ac in ore detentum, dentium dolorem imminuit. Cum ficulneis foliis & cumino, contra muris aranei morsus imponitur. Comæ decoctum fœminarum deflectionibus additum, menses secundasque partus extrahit. In eundem quoque vsum suffumigatur. Cæterum factum ex eo & oliua nigra intritum, quod myttoton vocant, esu vrinam cit, ora venarum patefacit, ac hydropticis quoque est vtile.

De Scordopraso. CAP. CXXXIII.

NASCITUR Scordoprason porri magnitudine, allij & porri qualitatum particeps: quapropter mixtas quoque vires obtinet, eadem præstans quæ allium pariter ac porrum, sed efficacia minore. Coctum id porri modo dulcescit, & in olerum vicem trahit.

Q ij.

De Sinapi. CAP. CLXXXIII.

SINAPI seu napy eligito non magnopere aridum, & valde rufum atque plenum, quodque fractum internè viride ac veluti succosum & glaucum conspiciatur. Tale siquidem recens ac tempestiuum habetur. Ad calfaciendum, attenuandum, atrahendumque efficax est. Commanducatum autem, valet ad pituitam capitis eliciendam. At succus ex aqua mulsa, contra tonsillarum præduros tumores, veteresque & callosas arteriæ scabritias gargarizatu prodest. Ipsum verò sinapi tritum & naribus admotum, sternutamenta ciet. Comitibus quoque auxiliatur, & vuluæ strangulatu oppressas excitat. Quin & lethargicorum capiti derafo illinitur. Ficus autem admixtum & impositum donec rubescat locus, valet ad coxalicum cruciatus, lienes, ac in vniuersum ad quemuis diutinum dolorem, cum ex alto in summam cutem quidpiam extrahere est in animo, transato scilicet in alteram partem affectu. Alopecis etiam illitum medetur, faciem purgat, & oculorum sugillata tollit, cum melle, adipe, aut cerato. Cum aceto verò, lepræ & feræ impetigines eo perunguntur. Sed & contra febriles circuitus aridum bibitur, polentæ modo potui inspersum. Emplastris quoque extrahendi
vi præ-

vi pæditis, iisque quæ ad pforam faciunt, vtiliter ammiscetur. Succurrit & auditus grauitati incertisque sonitibus cum fico tritum, auribusque inditum. Ipsiùs verò succus cum melle ad oculorum hebetudines genarumque scabritias conuenienter inungitur. Cæterùm exprimitur recenti adhuc semine succus, atque ita in sole siccat.

De Nasturtio. CAP. CLXXXV.

NASTURTIVM optimum constat esse Babylonicum. Cuiusuis autem nasturtij semen excalfacit, acre est, ac stomacho inimicum: aluum turbat, lumbricos pellit, lienem imminuit, fœtus in utero necat, menses cit ac Venerem stimulat. Est ei denique natura sinapis & erucae semini similis Lepras & imperigines exterit: ex melle verò illitum, lienem extenuat, fauos expurgat, & quæ intra thoracem hærent sursum educit sorbitionibus incoctum. Serpentiũ venenis potum resistit, atque eas suffitu fugat. Capillos fluentes cohibet, & carbunculos ad suppurationem perducit ac rumpit. At cum aceto & poleata illitum, ischiadicis: confert: oedemata itidem inflammationesque discutit, ac furunculos quoque suppurat cum muria illitum. Cæterùm eadem herba præstat, sed effectũ minore.

Q. iii.

De Thlaspi. CAP. CLXXXVI.

THLASPI herbula est angustis foliis, digitali longitudinae, in terram versis, in cacumine diuisis ac subpinguibus. Cauliculum autem emittit tenuem, binum dorantium altitudine, cui pauci adnascuntur ramuli: circa verò ipsum totum fructus est, summa sui parte modicè latus: quo semen includitur exiguum, nasturtio simile, disci effigie, veluti infractum compressumve, unde & nomen accepit. Flos albicat. Nascitur in semetis, parietibus ac sepibus. Semen acre, exalfaciens: bilem vtrinque tam supernè quàm infernè extrahit, acetabuli mensura potum. Prodest & ischiadicis infusum: potu sanguinem educit, internòsque abscessus rumpit. Menses quoque cit, & partus necat. Porro alterum etiam thlaspi recenset Crateuas, quod aliqui Persicum sinapi vocant, latis foliis & radicibus magnis: quod & ipsum ischiadicorum infusionibus admiscetur.

De Draba. CAP. CLXXXVII.

DRABA herba ad cubiti altitudinem assurgit, tenuibus virgultis, & foliis ex utroque latere ceu lepidij, sed mollioribus & candidioribus. In cacumine verò sambuci umbellam gerit, candidis floribus præditam. Huius herba cum ptissana coquitur: in
Cappado-

Cappadocia maximè. At verò semen ipsius aridum, piperis vice opsoniis admiscetur.

De Erysimos, seu Irsone.

CAP. CLXXXVIII.

ERYSIMON circa vrbes, domorum areas hortosque nascitur, foliis eruce syluestris: cauliculis in lori modum sequacibus & flexilibus, floribus luteis, siliquis in cacumine corniculorū figura, iisq; gracilibus, uti scenigræci: quibus exigua concluduntur semina nasturtij similia, feruidoque gustu. Ea si cum melle delingantur, contra thoracis fluxiones, purulentas excreationes ac tusses, morbum regium & ischiadem efficaciacia sunt. Bibitur & semen contra venena. Ex aqua verò aut melle illitum, prodest carcinomatis occultis, duritiis, parotidibus, ac testium mammarūque inflammaticibus. In summa attenuat & calfacit. Cæterum ad eclegmata redditur mitius & accommodatius, si aqua maceratum torreatur, aut linteo illigatum subactaque farina oblitum inassetur.

De Pipere.

CAP. CXXXIX.

PIPER brevis arbor esse traditur in India nascens, quæ quidem fructum promit inter initia oblongum siliquarum instar, quod longum piper est. Is habet intus aliquid tenue ac milio simile, quod tandem

Q. iij.

in perfectum piper euadit. Et ille quidem suis temporibus dehiscens pandensque sese, racemos emittit grana ferentes, qualia nouimus: è quibus nonnulla acerba & immatura piper faciunt candidum, aptissimum remediis oculorum, antidotis & iis medicaminibus quæ contra venenatas bestias parantur, Theriaca vocant. Est porro longum intensa mordacitate præditum & subamarum, quoniam immaturum: antidotis irritem & theriacis medicaminibus accommodatum. At nigrum albo suauius est, acrius, orique gratius ac magis aromaticum, propterea quod tempestiua maturitate collectum est: quin & ad condimenta utilius est. Candidum verò, quippe quod in acerbum vergat, antedictis infirmius & inefficacius est. Eligito grauissimum, plenum, nigrum, non valde rugosum, sed recens ac minimè furfurosum. Reperitur etiamnum quoddam in genere nigri, nutrimento defectum, cassum seu inane ac leue, quod brama nominatur. Vim habet communiter omne piper excalfaciendi, vrinam ciendi, concoquendi, attrahendi, discutiendi, detergendique ea quæ pupillis tenebras offundunt. Conuenit etiam, seu potum seu illitum, febrium rigoribus per circuitum repentibus: ac venenatarum quoque bestiarum

rum

rum moribus auxiliatur, & partus extrahit. Creditur & statim à concubitu subditum, spem partus adimere. Quin & tussi omnibusque pectoris vitiis linctu potuue succurrit. Anginis item conuenit cum melle perunctum, ac tormina discutit potum cum lauri foliis tenellis. Manducatum verò cum uua passa, pituitam è capite prolicet. Dolores quoque sedat, valetudinem tuetur, & appetentiam mouet. Sed & concoctionem adiuuat, ad intinctus additum. Exceptum verò pice, strumas discutit, ac vitiligines etiam ex nitro emaculat. Torretur autem fictili nouo super prunis, eodem quo in cremanda lente fit modo *agitatum*. Ceterum non est huius arboris radix, vt aliqui existimauère, zingiber: quemadmodum paulò pòst ostendemus. Attamen piperis radix costo similis est, gustantium ora calfacit, saliuamque ciet. Eadem cum aceto imposita, itémque pota, lienem imminuit. Capitis etiam pituitam elicit commanducata cum semine pedicularis herbae, quam staphidem agriam vocant.

De Zingibere. CAP. CXC.

ZINGIBERIS sui generis planta est, quæ plurima in Troglodytica & Arabia nascitur. Huius herba virente cocta, ad multa, perinde atque nos ruta, vtuntur, pre-

potissimatis ac pulmentis eam admiscentes. Radiculas habet paruas, cyperi modo, candidantes, sapore piper imitantes ac odoratas. Eligitur quæ teredinem minimè sentiant. A quibusdam tamen ob id condiantur, quòd celeriter cariem sentiant, ac fistilibus in Italiam asportantur, cibus idoneæ, si modò cum suo condimento assumantur. Vim porrò habet zingiber calfacientem, concoquentem, aluum leniter emollientem, ac stomacho etiam utilem. Est & efficax aduersus ea quæ pupillis caliginem offundunt. In antidota quoque additur, ac in vniuersum piperis vires quadantenus æmulatur.

De Hydropipere. CAP. CXCII.

HYDROPIPER apud aquas maximè stagnantes lenitèrve fluentes gignitur. Caulem edit geniculatum ac solidum, circa quem alarum sunt concauitates, ac folia menthæ similia; sed maiora, delicatiora candidioraque, gustu acria piperis modo, citra tamen vllam odoris gratiam. Fructum verò gerit in furculis paruis prope folia erumpentem, & racematim coherentem: qui & ipse acris est. Vim habent folia cum semine imposita œdemata veteresque duritias discutendi, & sub oculis fugillata emendandi. Siccata: verò & tusa, sali & opsoniis pro pipere admiscentur. Ceterum radicem habet par-